

El Dr. Pi i Suñer al Congrés

L'«Esbart Català de Dançaires»: comp-
ta avui amb 12 anys de vida; és, doncs,
el més antic de Barcelona, podent, per
tant, ésser considerat com la primera En-
titat de nostra Ciutat, creada amb la fina-
lilitat d'estudiar i conresar els Ballets po-
pulars catalans.

Nascut al redós de la Bandera de la
catalaníssima entitat barcelonina «Foment
Autonomista Català», prengué bentost
empena tal que podé al cap de pocs anys
constituir-se independentment, fins arri-
bar a l'estat de prosperitat actual en què
compta, mercès a l'esforç i sacrifici de
de tots i molt en particular del nostre ben-
volgut director En Felip Blasco, amb un
molt valios i apropiat vestuari per a les
dances que executa.

Durant la nostra actuació, havem por-
tat el Ballets populars catalans, aparellats
amb conferències explicatives, a una mu-
nió de pobles de Catalunya, com són
Arenys de Mar, Girona, Molins de Rei,
Manresa, Sabadell, Terrassa, Vich, Berga.

Totes les dances populars de Cata-
lunya tenen el llur significat, la llur tra-
dició; totes tenen una llegenda que per
haver nascut del poble s'ha enrobustit
amb ell i ens és arribada de generació en
generació; tots els Ballets, cerimoniosos
els uns, alegrois els altres, els ha creat
un poble en la plenitud del seu vigor i de
la seva virilitat, i nosaltres, part integral
del mateix, i conscients a l'ensem del
que ell val, no havem abdicat dels nostres
avant-passats.

Les nostres dances són una viva mani-
festació del nostre passat; una genuïna
representació de l'ànima del poble que les
ha creades; són, en fi, la més exacta re-
presentació de l'ésser nacional de Cata-
lunya, de la Catalunya conscient, de la
Catalunya que pensa; elles no són pas
com les dances exòtiques que de fora ens
són vingudes i que sols revelen la frivo-
litat del poble que balla per ballar, orfe
de tota mena de sentiments.

Les nostres dances, sols poden ballar-
les els aimants de la bellesa i de la terra,
i nosaltres les executem perquè en nostre
cor sols hi tenen cabuda grans amors;
estimem la Pàtria, el món, els homes, i
perquè estimem tot el que és bo i noble,
dancem; perquè no hi ha res més bonic
per a nosaltres que estimar, puix l'amor
vida n'és, i dancem, en fi, perquè les
nostres dances ens dignifiquen.

A més de l'espiritualitat que en ella
mateixa es tanca, la dansa és, altrament,
l'educació del moviment i la voluntat. En
els temps primitius de la Grècia estava
estesa per totes les classes socials. Guer-
rers hi havia que esquivaven l'atac de
l'enemic mercès a l'agilitat adquirida en
el conreu de les cèlebres dances pirri-
ques. D'estadis folk-lòrics se'n desprèn
que l'Hereu Riera, Ballet popular molt
estès en la conca de Tremp i Pallars, és
un record o reminiscència de les esmen-
tades dances pirriques, les quals deuri-
en ésser importades a la terra que centúries
després va ésser nomenada Catalunya,
durant l'esplendor i espandiment al Me-
diterrani dels grecs.

Heu's aquí, doncs, çò que són els Ba-
llets populars catalans i çò que és l'«Es-
bart Català de Dançaires». Ja ho havem
dit: som Amor, som Pàtria i som esplai;
aquests sentiments, íntimament agerman-
nats, han fet niuada en els nostres cors;
que no n'és, no, de trivial la nostra tasca,
puix estem segurs de que portant-la a
terme aportem el sagrat gra de sorra a la
magna obra de l'alliberació de la nostra
espiritualitat, presa, avui, per exòtics
convencionalismes; creiem que també ba-
llant es pot fer Pàtria, i és per això que
en l'estudi i conreu dels Ballets Populars
Catalans hi posem tota la nostra ànima
enamorada de tot çò que representa Amor,
vida i esplai.

Nosaltres, anirem sempre avant, sens
deturar-nos en nostra via, portant gravat
al cor un nom sagrat i gran: Catalunya.

RAMON PEYPOCH I PICH
Secretari de l'Esbart C. de D.
Barcelona, Abril de 1918.

La intervenció del Dr. Pi i Suñer en la
discussió de la resposta al Missatge de
la Corona ha fet que en el Congrés de l'Es-
tat s'hi tractés altra vegada del plet na-
cionalista català, ajudat avui per la inter-
venció dels representants del nacionalisme
base que de manera valenta i decidida
han exposat els termes veritables del seu
problema.

El discurs serà i raonat del diputat per
aquest districte mereix l'aplaudiment de
tots els nacionalistes perquè en ell hi hem
vist afirmada la voluntat del nostre poble
d'aconseguir la plena reintegració dels
seus poders de nació.

Ha estat una bona intervenció la del
Dr. Pi i Suñer en el debat del Missatge,
amb la qual sabé guanyar-se l'atenció de
la Cambra defensant-hi una esmena en
sentit nacionalista. Aquesta facilitat,
però, ha sigut obtinguda mercès a l'ac-
tuació continuada i orgànica de les mino-
ries de la «Lliga Regionalista» que han
sabut avesar el Parlament a la realitat
del nostre problema, imposant la neces-
sitat de la seva solució, i fent possible
que una veu nacionalista que no pertany
a l'Escola de la Lliga s'alci a parlar al
Congrés amb accents d'optimisme, sense
trobar més rèplica que la d'un bon senyor
que en nom d'un patriotisme estantís fa
una inhàbil pregunta que aconsegueix
unir en el seu refús tots els nacionalistes
bascs i catalans.

La situació de violència en què volien
col·locar al senyor Cambó els agavella-
dors de la única conceptuosa fórmula de

patriotisme que ells comprenen, fou es-
quivada amb la seva intervenció brillan-
tíssima, en la qual va ratificar-hi la seva
fè nacionalista amb aquelles paraules que
diuen: «els problemes nacionalistes s'ac-
cepten o es rebutgen, però no es discu-
teixen». El senyor Cambó, des del seu
lloc de ministre, va afirmar la seva signi-
ficació nacionalista sense fer-hi cap ob-
jecció, mantenint l'esperança de resoldre
integralment el nostre problema quan deia
que el pitjor mal que podia succeir al
nostre nacionalisme era una solució par-
cial com aquella a què ens exposàvem en
el cas d'haver volgut que figurés entre
els assumptes a resoldre per aquest Go-
vern que avui ens regeix, constituït per a
una finalitat tot diferent.

No eren les paraules del Dr. Pi i Suñer
les que podien posar en situació violenta
als catalans que ocupen càrrecs d'aquesta
situació governamental, sinó que ho foren
altrament les dels enemics del nacionalis-
me que venien a plantejar el principi de
si els nacionalistes podien ocupar-los
sense fer una rectificació dels seus ideals.
Però la simpatia de la Cambra se posà al
costat del senyor Cambó després d'haver
afirmat aquest el seu nacionalisme, i pel
prestigi del senyor Cambó i dels seus
companyes de minoria, i per l'eficàcia de
les seves campanyes, pogué trobar el
senyor Pi i Suñer la fàcil atenció de la
Cambra en l'exposició d'un problema que
en altre temps exaltava de passions als
seus enemics.

FILOSOFIA AMB PARÈN- TESIS PREMEDITATS

(ART:

*Veus allò que sembla una cascata
entremig d'aquelles dues muntanyes ple-
nes d'arbres? Doncs no és una cascata:
és un arbre.*

*—Oi quin arbre tan bonic! Talment
sembla una cascata. Que bella és la
naturallesa.*

*—Quan sa bellesa és extraordinària.
Quan un arbre sembla una cascata.)*

PUNT:

*Es l'espai més petit que pot inscriu-
re's en l'espai.*

*Es el principi i la fi de la dimensió.
Es UN ESPAI, el més definit i inde-
finit, que pot considerar-se en l'ESPAI.*

(ART:

*Veus aquell arbre que es distingeia
dels altres entremig d'aquelles dues
muntanyes, més avall d'aquella cascata?
Doncs no és un arbre: és una altra cas-
cata.*

*—Oi que n'és de formosa! Sembla tal-
ment un arbre. Que bella és la natura-
lesa.*

*—Quan presenta una bellesa extraor-
dinària, nova. Quan una cascata sembla
un arbre.)*

LÍNIA:

*Es la llargada, la longitud en l'esten-
sió. Per què dic només llargada, longi-
tud? No és una línia igualment la fon-
dària? No és també una línia l'amplada,
la latitud?*

Doncs línia és LA dimensió.

Es principi i fi de l'estensió.

ART: (sense parèntesi)

*Es el mèrit de semblar lo que no és;
d'ésser el que no sembla.*

Art és mèrit.

LLIBERTADÀ

Emprèstit de la Mancomunitat

El dia 25 del corrent mes d'abril, de les
9 del matí a les 6 de la tarda, tindrà lloc
la sotscripció pública de 7.645 Obliga-
cions amortitzables, de 500 pessetes cada
una, al 4 i mig per 100 anual, de l'Em-
prèstit de la Mancomunitat.

Admeten sotscripcions els banquers de
tot Catalunya.

Les cases de fora de Barcelona que, a
més de tenir oberta sotscripció, estan au-
toritzades per a fer el resum de llurs res-
pectives províncies, respectant als ban-
quers les mateixes condicions ofertes per
la Mancomunitat, són: a Tarragona, Banc
de Valls, a Lleida, Banc de Préstecs i Des-
comptes, i a Girona, Fills de J. Monsal-
vatje.

També serà oberta la sotscripció, a
Barcelona, al Departament d'Hisenda de
la Mancomunitat de Catalunya, Palau de
la Generalitat, on es farà el definitiu re-
sum general, el qual es farà públic l'ende-
mà en les edicions del matí dels diaris de
Barcelona, i s'enviarà a la premsa diària
de les capitals de les províncies de Cata-
lunya.

Si les quantitats de títols sol·licitats
obliguessin al prorràteig, deixarien d'ad-
judicar-se les fraccions inferiors a mig
títol.

Es de creure que l'estalvi català acu-
dirà un cop més a la crida que li fa la in-
stitució catalana per excel·lència, símbol
de les glòries de la Catalunya passada, i
fermança de les grandeses de la Catalu-
nya futura.

Joventut Nacionalista

La celebració de la

FESTA DE LES ROSES

que havia sigut anunciada pel dia 23 del
mes que som, ha sigut ajornada pel di-
vendres, dia 26 del mateix, tinguent lloc
en els salons del vestíbol de la Sala Edi-
son d'aquesta ciutat, a les 9 i mitja de
la nit.

Per a tal FESTA ha pogut confeccio-
nar-se el següent

PROGRAMA

1.ª PART

Simfonia.

Scherzo i Rondó de la Sonata Pastoral
Beethoven
pel pianista En Josep Mariani

Muntanyenca. Narcisa Freixas
Voreta la mar. Borràs de Palau
pel bariton solista En Josep Sánchez

El meu cant per a les roses,
poesia d'En Jaume Maurici

2.ª PART

Allegro molto appassionato del Concert
op. 64 Mendelssohn.
pels mestres En Josep Passolas (piano)
i N'Enric Sans (violí)

La melindrosa. Sancho Marraco
Com som petiteta. F. Fornells
El mariner. A. Nicolau
El ramellet. Humperdinck
La Balala. Ll. Millet
Rosa de bardica. Schubert
per la sopran N'Andreua Fornells,
solista de l'Orfeó Català

Els Segadors.

NOTES.—Totes les senyores i senyoretes
assistents seran obsequiades amb ramells de
roses.

—En obsequi a les senyoretes convidades la
Festa serà closa amb un selecte Ball.

—L'entrada serà per rigorosa invitació.

Les publicacions de la «Editorial Catalana»

«D'ací d'allà»

Molt agraçosament ens ha sorprès la
publicació «D'ací d'allà», en el qual veiem
completries les pronòstiques que darreram-
ent fèiem.

De totes les revistes i llibres que pu-
blica l'«Editorial Catalana», aquest número
del «D'ací d'allà» és el primer que ha estat
estampat a les noves màquines adquirides
per aquesta empresa, i bé es fa de notar
l'acurada impressió que dóna a la revista
com un segell de definitiva elegància.

Tots ens hem trobat davant publica-
cions interessantíssimes, a les quals fins
haviem posat afecte, i que cada número
que esperàvem neguitosament ens deve-
nia un íntim dolor incert per l'estampació
defectuosa. L'esguard patia i la sensació
d'art que ens comunicava un article o uns
versos, era minvada per aquella ratlla
despresa, aquell color que se sortia del
dibuix, el gravat confós, l'encaix desigual.
I un dia l'esguard va fruir dolcesa passant
les fulles de la revista; la sensació del
text s'afermava, s'intensificava. I des
d'aleshores la revista fou nostra amiga i
companyona.

Amiga i companyona de tothom que-
dara segurament aquesta «D'ací d'allà». El
present número n'és garantia. I nosaltres,
que podríem dir que hem viscut la seva
gestació, seguint-la des de les seves pri-
meres passes, esperant-nos ara, en-
coratjant-nos després, essent els més sín-
cers en cercar defectes i proposant esme-
nes, avui que veiem el «D'ací d'allà»
assolint l'extern de perfecta distinció que